

Werken aan toekomstbestendige scholen

KOERSPLAN

*De onderwerpen in deze nieuwsbrief zijn gekoppeld aan ons **koersplan** 2019 - 2023. Hierin beschrijven wij onze ambities en doelen voor vier jaar.*

De artikelen in de nieuwsbrief geven een beeld van de wijze waarop beleid een weg vindt naar de scholen.

INHOUD

- [Lachen in de bagger](#)
- [Henriëke Berghuis nieuwe directeur van de Akker](#)
- [Wie bepaalt wie er straks voor de klas staat?](#)

Koers houden

Onderwijs; iedereen is ervaringsdeskundig en iedereen heeft er dan ook wel een mening over. Er gaat bijna geen dag voorbij zonder dat in de media - en dat zijn er heel veel tegenwoordig - wel iets over het onderwijs wordt gezegd of geschreven. Niet in de laatste plaats vanuit het ministerie zelf. Vooral onze voormalig minister voor Primair en Voortgezet Onderwijs, Dennis Wiersma, wist de media goed te vinden en deelde ruimhartig het ene na het andere plan, al dan niet voorzien van grote woorden.

Het is nu afwachten wie deze post van hem gaat overnemen. Helemaal nu het kabinet is gevallen en we in november weer naar de stembus mogen. Maar ook de vakbonden en de Onderwijsraad weten hun weg in het medialandschap te vinden. En het onderwijs zelf? Tsja, dat horen we eigenlijk niet. Wij zijn bezig met koers houden en focus leggen op wat er werkelijk toe doet.

In het nieuws zijn vooral berichten te vinden over de dalende kwaliteit van het onderwijs. De basisvaardigheden staan daarbij centraal. Het gaat dan over taal, lezen, rekenen en sinds kort ook burgerschapsvorming. Digitale geletterdheid wordt daar binnenkort nog aan toegevoegd, maar zover is het nu nog niet. Over deze dalende kwaliteit maken veel mensen zich druk. En terecht natuurlijk. Het is onze taak ervoor te zorgen dat kinderen na de basisschool goed kunnen lezen en schrijven en dat ze kunnen rekenen. Niet alleen om mee te kunnen doen in het voortgezet onderwijs, maar vooral omdat deze vaardigheden belangrijk zijn om als volwassenen volwaardig in de samenleving mee te kunnen doen.

Maar hoe meten we nu de mate waarin die basisvaardigheden worden beheerst? Juist, aan de hand van de eindtoets in groep 8, aangevuld met de informatie die de onderwijsinspectie opdoet tijdens hun schoolbezoeken. Of de toetsen daar ook daadwerkelijk voor bedoeld zijn, doet er kennelijk niet toe. De toetsen worden inmiddels gebruikt om het functioneringsniveau van de leerlingen te meten, om de kwaliteit van het onderwijs vast te stellen en om leerlingen in te delen in niveaus van het voortgezet onderwijs. Dat zijn maar liefst drie verschillende functies die aan de uitslag van één en dezelfde toets worden afgelezen! En omdat de uitkomsten van deze drie functies anders zijn dan het ministerie wenselijk vindt, wordt het ene na het andere plan uit de kast gehaald om het onderwijs te verbeteren. Helaas zonder de structurele financiële middelen die daarvoor nodig zijn. Overigens zijn de laatste jaren meer zaken op het onderwijs afgekomen en telkens zonder de middelen om dat op goede wijze een plek te kunnen geven. En ondertussen stelt men vast dat de kwaliteit beter moet en worden daar plannen op gemaakt.

Nu is er op zichzelf genomen geen enkel bezwaar tegen het maken van een plan. Dat doen we zelf ook regelmatig. Sterker nog: we zitten midden in het proces om te komen tot nieuwe schoolplannen en een nieuw strategisch

beleidsplan. Daarin bepalen we de koers die onze organisatie de komende jaren aan zal houden. Dat doen we met elkaar, door in dialoog te zijn en door regelmatig strategische thema's te bespreken. Vervolgens kijken we wat nodig is om die plannen te realiseren en houden we daar, in bijvoorbeeld de begroting, rekening mee. Hoe anders werkt het ministerie. Daar wordt een plan bedacht, deze wordt zonder aanvullende middelen over het veld uitgerold en mocht het niet lukken of snel genoeg gaan, dan dreigt de minister met sancties voor het bestuur. Enfin, ieder heeft zo zijn eigen manier van werken.

Dat het onderwijs op een aantal fronten beter kan onderkennen we zelf ook. In onze strategische plannen is daarom veel ruimte voor de duurzame verbetering van het onderwijs. Wij doen dat onder meer door het HPS-traject. HPS staat voor High Performance Schools en dat betekent een aanpak waarbij we onze visie en onze keuzes met betrekking tot het dagelijks handelen in de klas baseren op wetenschappelijke kennis en onderzoek. Natuurlijk is onderwijs geen exacte wetenschap en leerlingen zijn zeker geen proefpersonen. Maar veel onderzoek is gedaan naar effectieve lesmethoden, naar gedrag en naar de werking van ons brein in relatie tot leren. Die kennis kunnen we gebruiken om op onze scholen het best denkbare onderwijs te geven, zodat de leerlingen met voldoende bagage het voortgezet onderwijs in kunnen stromen. Tegen het ministerie zou ik willen zeggen: "Laat ons maar ons eigen plan trekken. We zien de urgentie echt wel en we nemen onze verantwoordelijkheid." Wanneer de overheid zorgdraagt voor een deugdelijke en toereikende financiering, dan kunnen we dat plan ook nog laten slagen. Want zonder passende middelen gaat ieder plan teloor. We hebben onze koers bepaald en weten waar we naartoe willen. Om daar te komen is focus nodig. De berichtgeving in de media en de reactie daarop vanuit het ministerie zorgt telkens voor nieuwe plannen die gemakkelijk afleiden van de uitgezette koers. Wij hebben besloten koers te houden.

Alfred Vos
Directeur-bestuurder

Lachen in de bagger

‘Een gedicht hoeft niet te rijmen. Maar als je dat wel wilt, dan bestaat er naast eindrijm ook nog beginrijm en klankrijm’, vertellen Noor (groep 8) en Werner (groep 5) van CBS De Mandebrink in Appelscha. Sinds 31 mei zijn ze de trotse auteurs van hun eigen dichtbundel *Vriendschap* waarin werk van alle leerlingen van de school is opgenomen. Een heuse publicatie die in samenwerking met De Schooldichter tot stand kwam.

Van taalmethode naar dichtbundel

‘In onze taalmethode wordt ieder jaar aandacht besteed aan poëzie’, vertelt Mirjam Veenstra, leerkracht van groep 5. ‘In alle klassen werken we dan aan poëzie. Dus toen ik benaderd werd door een medewerker van De Schooldichter, dacht ik dat er een mooie koppeling te maken was. Als je meedoet aan De Schooldichter komt er een dichter in iedere klas een gastles geven. En het werk dat de kinderen maken wordt vormgegeven in een dichtbundel die ook daadwerkelijk wordt gedrukt.’

Hulp van sponsoren

Of het echt zou lukken was eventjes spannend want aan dit project zijn drukkosten verbonden. ‘We vonden dat ieder gezin een gratis dichtbundel moest krijgen’, zegt Mirjam. Met hulp van de MR, sponsoren uit Appelscha en ons schoolbestuur is het gelukt om dat voor elkaar te krijgen.’ De feestelijke presentatie van de bundel was op 31 mei op school.

Geen taalregels

Noor en Werner zijn het erover eens dat het schrijven van gedichten leuk is om te doen. ‘Want’, zeggen ze, ‘je hebt meer vrijheid dan bij het schrijven van een verhaal. Een gedicht kan lang zijn maar ook heel kort. En er zijn eigenlijk geen taalregels waar je rekening mee moet houden. Je kunt nieuwe woorden verzinnen en woorden bij elkaar zetten die samen goed klinken, zoals lachen en bagger.’

Schrijven in stappen

Ze kijken met plezier terug op het schrijfproces. ‘Dat ging in fases’, vertelt Werner. ‘Tijdens de gastles van de schooldichter kregen we het onderwerp. Dat was ‘vriendschap’. Daarna bedachten we bij dat woord allemaal losse woorden. Die kwamen in een woordweb. Met de woorden uit het woordweb maakte je dan een kladversie.’ Dat was waar de les van de schooldichter eindigde. In de dagen daarna werkten de kinderen de kladversie verder uit door steeds woorden en zinnen te veranderen, net zo lang tot ze tevreden waren. ‘Ik heb meerdere versies gemaakt voordat ik tevreden was’, vertelt Werner. ‘Als laatste hebben we gecontroleerd of alle woorden goed waren gespeld.’

Typen en controleren

‘En daarna moesten we de gedichten typen’, vult Noor aan. ‘Daarvoor hadden we een softwareprogramma van De Schooldichter. De kinderen van groep 8 hielpen de kinderen van groep 4. Ook van de getypte gedichten hebben we de spelling weer gecontroleerd.’

Wachten

‘En toen moesten we heel lang wachten tot de dichtbundel eindelijk klaar was’, vertelt Noor. ‘Het duurde zolang dat ik al bijna weer vergeten was dat we dit project hadden gedaan’, vult Werner aan.

‘Sommige kinderen konden bijna niet wachten tot de bundel er was’, lacht Mirjam. ‘Ze kwamen regelmatig vragen of ik al wist wanneer de boeken bezorgd zouden worden. En eind mei was het zover.’

Feestelijke presentatie

De dozen met dichtbundels kwamen aan op school en de boeken werden feestelijk gepresenteerd in het speellokaal. Alle kinderen waren erbij. De juffen en de schooldichter hielden toespraken, uit iedere klas las een leerling een gedicht voor. Voor alle dichters en de schooldichter werd heel hard geklapt. ‘Met deze bundel hebben de kinderen een mooie herinnering aan de school en een prachtig product dat recht doet aan hun creativiteit en de energie die ze in hun gedicht hebben gestoken’, zegt Mirjam. ‘We zijn enorm trots op het resultaat.’

Tot slot heeft juf Mirjam ook nog een leuke verrassing: de dichtbundel is te leen in de bibliotheek van Appelscha. ●

Mijn vriend en ik

Het is leuk dat vrienden
Hutten bouwen
Tak voor tak
Touw voor touw
Lachen in de bagger
Vliegen door de bomen
Klimmen als apen
Met bananen door de haren
Als panda bamboe eten

- Werner -

Tom en Jerry (Vriendschap)

Je hebt vast wel eens gehoord van:
Tom en Jerry.
De speelse kat en de slimme muis.
Zijn het nou vrienden of maakt het niet uit?
Want ze kunnen niet met elkaar en niet zonder
elkaar.

Dat is vriendschap.
Het kan elk moment anders zijn.
Het is nooit perfect.
Vriendschap is leuk,
Maar soms is het ook een beetje saai en lomp.

Ruzie is vervelend en dat klopt,
Want soms krijg je een stomp,
Ruzie of een conflict.
Er wordt toch van alles gepikt.
Van vrienden word je gelukkig.
Van vrienden word je ook ongelukkig.

Samen fietsen is fijn.
En lekker kletsen en rijm.
Dat is toch fijn.
Is dit leuk.
Of is het toch meuk.

Maar dat maakt niet uit.
Het gaat er om,
Om wie je bent.

- Noor -

Henriëke Berghuis nieuwe directeur van CBS De Akker

CBS De Akker heeft sinds 1 juli een nieuwe directeur. Henriëke Berghuis – Groenewold neemt het stokje over van Tineke Tjeerdsma. Henriëke kijkt uit naar haar nieuwe baan. Ze hoopt dat ze dichtbij de kinderen, de ouders en het team kan staan.

Onbedoelde introductie

‘Mijn eerste bezoek aan de buurt werd nogal een consternatie’, vertelt ze lachend. ‘Ik wilde mijn man en zoontjes van twee en vier mijn nieuwe werkplek laten zien. Dus reden we op vrijdag na Hemelvaart naar Oosterwolde om even bij de school te kijken. Mijn jongste wilde naar binnen en probeerde de deur. Die bleek open en toen ging het alarm af. Ik had natuurlijk nog geen codes dus ik kon niets doen. Wel kwamen er allemaal mensen kijken. Uiteindelijk kwam zelfs de politie langs om poolshoogte te nemen. Gelukkig ben ik niet snel van slag maar het was wel een beetje een rare manier om mezelf te introduceren. Nu kan ik erom lachen, maar toen vond ik het niet zo grappig, grinnikt ze.’

Omweg

‘Ik heb heel veel zin in deze nieuwe baan’, vertelt Henriëke enthousiast. Het lijkt misschien een gekke stap voor iemand die begon als verpleegkundige op de afdeling chirurgie in het Martiniziekenhuis, daarna stagebegeleider van studenten werd en uiteindelijk in het mbo terecht kwam waar ze werkte als coördinator van het derde leerjaar verzorgende IG en daarna als trainee teammanager mbo verpleegkunde. ‘Da’s nogal een omweg inderdaad’, knikt Henriëke. ‘Maar alle ingrediënten voor een directeurschap in het basisonderwijs ben ik onderweg tegengekomen.’

Persoonlijke aandacht

‘Bij chirurgie ontdekte ik al snel dat ik meer persoonlijke aandacht wilde geven aan de patiënten. Mensen maken heel wat mee op deze afdeling. Maar tijd voor een praatje of wat troost was er nauwelijks. Het empathische stuk kon ik veel beter kwijt toen ik studenten ging begeleiden. Dat vond ik zo leuk dat ik de overstap maakte naar Noorderpoort

verzorgende IG. Daar gaf ik les aan studenten. Later werd ik er coördinator van het derde leerjaar. Ik was verantwoordelijk voor de planning van het curriculum, het regelen van de stages en het organiseren van de diplomering. Een baan met veel verantwoordelijkheid. Het mbo levert immers beroepsbeoefenaars af.’

Leiderschap

‘Tijdens mijn periode bij Noorderpoort werd ik gevraagd om de koppeling te begeleiden van de locatie in Groningen met de locatie in Assen. Dat lag gevoelig want mensen houden niet van verandering. Maar op één of andere manier lukte het om het proces voor iedereen prettig en soepel te laten verlopen. Dat viel op. Opeens vroegen mensen aan me: wat ga je hiermee doen? Dat was het moment dat ik ging nadenken over een leiderschapsopleiding.’

‘Bij leiderschap dacht ik altijd aan een directieve manier van handelen, een baas die anderen vertelt wat ze moeten doen. Dat is helemaal niet mijn stijl. Ik houd van dialoog en samen met anderen bedenken hoe we het gaan aanpakken. Een kennis adviseerde de schoolleidersopleiding. Dat ben ik gaan doen. Daar ontdekte ik dat mijn aanpak óók een manier van leidinggeven is. Ik herkende mezelf in dienend leiderschap, en het mooie is dat er zelfs een theorie achter zit. Opeens vond ik taal voor wat ik voelde.’

Bijzondere opmerking

‘Tijdens het eindgesprek ter afsluiting van het eerste opleidingsjaar zei een van de examinatoren, die ook directeur van een basisschool is, opeens: Ik baal ervan dat je in het mbo werkt. Ik vond het bijzonder dat hij dat zei maar besteedde er op dat moment niet veel

aandacht aan. Toch bleef zijn opmerking hangen.'

'Ik werd trainee teammanager bij Noorderpoort en gaf leiding aan een team van vijfenzeventig mensen. Toch dacht ik steeds vaker aan die ene opmerking terug. Ik wilde weten waarom die man dat zei. Uiteindelijk heb ik contact met hem gezocht en uitgebreid met hem gesproken. Door hem wilde ik meer weten van het basisonderwijs. In de periode daarna heb ik meegelopen op verschillende basisscholen bij verschillende besturen om te onderzoeken of ik in het primair onderwijs zou passen.'

De basis moet goed zijn

'Gaandeweg werd de keuze voor basisonderwijs steeds duidelijker en logischer. In het mbo zag ik veel leerlingen die daar eigenlijk niet hoorden. Die waarschijnlijk andere keuzes hadden gemaakt of in andere studies waren beland als er eerder in hun schoolcarrière meer persoonlijke aandacht voor ze was geweest en meer vertrouwen in hun kunnen. Ik zag zoveel onzekere jongeren die met een beetje meer support opeens wel voldoende haalden voor vakken waarvan ze eerst dachten dat ze er niets van konden. De

basis wordt gelegd in de eerste schooljaren. Als je erin slaagt dat goed te doen, hebben leerlingen daar hun hele leven wat aan.'

Kinderen zien om wie ze zijn

'Zelf denk ik terug aan een hele fijne basisschooltijd. Je gelooft het vast niet, maar ik zat op De Akker in Pesse. De sfeer was er heel prettig. Iedereen hoorde erbij. En de leerkrachten zagen je voor wat je kon. Ze probeerden activiteiten te bedenken waarbij alle leerlingen tot hun recht konden komen. Ik hou bijvoorbeeld van zingen. Dus als er aanleiding voor was, werd er gezongen. Maar hetzelfde deden ze voor kinderen die geïnteresseerd waren in techniek of natuur. Je werd er gezien om wie je was. Die persoonlijke aandacht is zo waardevol. Dat wens ik voor alle kinderen. Daar ga ik als directeur van De Akker mijn uiterste best voor doen.' ●

Wie bepaalt wie er straks voor de klas staat?

Het onderwijs heeft te maken met een tekort aan leerkrachten, zowel in het basisonderwijs als in het voortgezet onderwijs. In het basisonderwijs is er ook een tekort aan schoolleiders.

Dit probleem speelt al een aantal jaren. In onze regio was het een tijd lang redelijk beheersbaar maar nu tekenen de effecten zich ook in Noord-Nederland steeds duidelijker af. De situatie is zorgelijk. Besturen zien zich vaker genoodzaakt tot het nemen van noodmaatregelen. Zo worden bij ziekte van een leerkracht leerlingen verdeeld over andere klassen, of ze worden naar huis gestuurd. Het komt ook voor dat mensen die hun diploma nog niet gehaald hebben lessen overnemen van hun zieke collega's.

Wat doet de overheid eraan?

De overheid heeft een landelijk actieplan opgesteld dat het lerarentekort op drie manieren moet aanpakken.

Ten eerste moet de instroom van nieuwe leerkrachten omhoog. Hierbij ligt de focus op zij-instromers. Voor hen wordt het makkelijker om al tijdens hun studie voor de klas te staan. Er wordt meer gedaan aan het informeren van mensen over de mogelijkheden om te werken in het onderwijs. Van de pabo's en lerarenopleidingen wordt gevraagd om de studies beter te laten aansluiten op de werkervaring die zij-instromers al hebben. Schoolbesturen kunnen subsidies krijgen ter compensatie van de kosten voor de opleiding van zij-instromers. Maar ook voor onderwijsassistenten of leraarondersteuners die de pabo doen. Om de beeldvorming over het onderwijs te verbeteren is er een langlopende campagne gestart over werken in het onderwijs.

Ten tweede moeten de huidige leraren behouden blijven. Hiervoor heeft het kabinet de salarissen voor het primair onderwijs verhoogd. Het verschil met salarissen in het voortgezet onderwijs is daardoor vervallen. Schoolbesturen zetten in op goed werkgeverschap door te werken aan werkdrukverlaging, de opleidings- en doorgroeimogelijkheden te vergroten en het voeren van een strategisch personeelsbeleid.

Ten derde wordt er gekeken naar manieren om het onderwijs anders te organiseren. Bijvoorbeeld door de inzet van vakleerkrachten, meer onderwijsondersteunend personeel of digitale leermiddelen.

Geldt dit voor heel Nederland?

In heel Nederland kampen scholen met een lerarentekort. Maar de grootte van de tekorten verschillen per regio, net als de oorzaken. Daarom stimuleert de overheid regionale samenwerking om de tekorten aan te pakken. Dit naar aanleiding van een rapport Samen sterk voor elk kind (2020) van Merel van Vroonhoven, onafhankelijk aanjager voor de aanpak van het lerarentekort. Alle sectorverenigingen (PO-Raad, VO-raad, MBO-Raad, VH, VSNU, CNV Onderwijs, AVS, FvOv, Vf/Pf en G4) onderschreven de aanbevelingen uit dit rapport.

Wat staat er in het rapport?

Het rapport erkent dat er al veel gedaan wordt om de tekorten op te lossen. Ook wordt er al samengewerkt tussen partijen. Maar dit is volgens Van Vroonhoven nog te vrijblijvend. In het rapport adviseert ze 'om de vrijblijvendheid van de huidige aanpak af te halen en een maatschappelijke opdracht voor de gezamenlijke partijen in een regio wettelijk vast te leggen.' De toenmalig Minister van Onderwijs, Arie Slob, volgde dit advies op.

Schoolbesturen, scholen, lerarenopleidingen en gemeenten hebben nu een verplichting om de problemen samen op te lossen op een manier die past bij de situatie in hun regio. Partijen die met elkaar samenwerken kunnen hiervoor gebruikmaken van de subsidieregeling Regionale Aanpak Personeelstekorten (RAP).

Van Vroonhoven adviseert in haar rapport ook om 'een landelijk dekkend netwerk van regionale verbanden (de zogenaamde educatieve regio's) voor de onderwijsarbeidsmarkt op te bouwen, waarin de aanpak voor de tekorten en 'Samen opleiden' samen komen en structureel bekostigd worden.' In Noord-Nederland zijn er verschillende samenwerkingen opgestart. SchoolpleinNoord is de parapluorganisatie waar deze samenwerkingsprojecten zijn ondergebracht. Hiermee is de eerste fase van RAP afgerond. De tweede fase is in 2022 opgestart met een nieuwe subsidieronde en daarbij nieuwe verplichtingen. Gratis geld bestaat namelijk niet. De overheid wil er iets voor terug. In dit geval de verplichting tot regionale strategische personeelsplanning. De bedoeling is om hiermee de veronderstelde concurrentie tussen schoolbesturen weg te nemen. Alle besturen in een regio vissen nu immers in dezelfde personeelsvijver. De gedachte achter deze verplichting is dat vanuit de educatieve regio's de tekorten en de oorzaken daarvan beter in kaart kunnen worden gebracht waardoor, op termijn, de beschikbare personele inzet beter over de regio verdeeld kan worden.

Komt het nu goed?

Veel schoolbesturen, waaronder De Tjongerwerven, hebben daarover hun bedenkingen. We zijn niet blij met de aanpak van de minister die voor een groot deel gebaseerd is op het rapport van Van Vroonhoven.

De hoge verwachtingen met betrekking tot goed werkgeverschap en werkdrukverlaging worden bijvoorbeeld niet ondersteund met structurele financiering vanuit Den Haag. De middelen

daartoe, die vanaf 2018 daarvoor toegekend zouden worden, moeten nog steeds komen.

Een andere organisatie van het onderwijs met bijvoorbeeld meer digitale leermiddelen klinkt goed, maar wij zijn toch echt van mening dat mensen leren door interactie met een expert die je kan inspireren en motiveren. Digitale leermiddelen zijn geschikt om lesstof te verwerken, maar dat gebeurt in het onderwijs al op grote schaal. Hier is wat ons betreft weinig winst te boeken.

Ook met het beeld dat de minister schetst ten aanzien van strategisch personeelsbeleid zijn we niet blij. De minister laat het lijken alsof er op dat gebied niets gebeurt. Maar uit het interdepartementaal beleidsonderzoek (ibo) is gebleken dat de schoolbesturen het strategisch personeelsbeleid al goed op orde hebben. Het wetsvoorstel van de minister is niet meer dan een lege huls.

'De minister hanteert de tandpastatubemethode; waar je knijpt ontstaat een deuk en elders vormt zich een bult'

Verder hebben we onze bedenkingen bij het rapport van Van Vroonhoven. Wij vinden het onbegrijpelijk dat de sectorverenigingen dit document hebben omarmd. Het rapport suggereert dat de huidige situatie leidt tot concurrentie tussen schoolbesturen en dat als de samenwerking wettelijk verplicht wordt, het tekort aan leerkrachten dan wel verdwijnt. De Tjongerwerven herkent zich hier niet in. We werken nu al met collega-besturen hard aan een oplossing voor de tekorten. Bovendien leidt verplichte samenwerking niet tot meer leerkrachten maar hooguit tot een andere verdeling van de schaarste. Dit is de tandpastatubemethode: waar je knijpt ontstaat een deuk en elders vormt zich een bult.

De RAP-subsidie bekijken we met argwaan. Wij zien er vooral een instrument in om in aanloop naar de regiovorming besturen met doelsubsidies samen te laten werken: zonder

aansluiting geen aanspraak op bepaalde subsidies. Dit heeft niets meer te maken met kwaliteit van onderwijs. Het beleid vanuit de overheid is er primair op gericht om met geld steviger grip te krijgen op het onderwijs.

Een ander punt waar het wat ons betreft wringt is dat besturen mogelijk autonomie moeten gaan inleveren om de beoogde samenwerking voor elkaar te krijgen. De PO-raad schrijft in Denken, doen en doorpakken in de regio: 'Voor een succesvolle aanpak van de personeelstekorten is het van belang dat de samenwerking zich focust op de maatschappelijke opgave: op de klus die gezamenlijk te klaren is. Dat kán betekenen dat delen van autonomie moeten worden ingeleverd ten dienste van de aanpak van het tekort.' Schoolbesturen zijn wettelijk verantwoordelijk voor de kwaliteit van het onderwijs. De inspectie hanteert het bestuursgericht toezichtkader. Deze verantwoordelijkheid vraagt ook sturingsruimte en dus autonomie. Vooral op het meest belangrijke sturingsinstrument dat we hebben: leraren/personeel. Zonder autonomie kunnen we onmogelijk verantwoordelijkheid dragen.

Zorgen

Wij maken ons zorgen over de huidige ontwikkelingen. Hoeveel autonomie zal er op termijn mogelijk ingeleverd moeten worden en hoeveel zeggenschap houden besturen over hun personeel en personeelsbeleid? In de begroting van een schoolbestuur is tachtig procent van de middelen gereserveerd voor personeel. Het is de grootste knop waaraan we kunnen draaien als het gaat over kwaliteit van onderwijs. Op dat punt willen we juist volledig zelf aan zet blijven.

Hoe verder?

De Tjongerwerven neemt samen met nog zevenentwintig Friese schoolbesturen deel aan de tweede aanvraagronde van RAP. Door betrokken te zijn en mee te denken kunnen we enige sturing geven aan de kant die we opgaan. Ook doet Tjongerwerven mee aan de aanvraag voorlopersregeling voor de educatieve regio. Daarmee willen we zoveel mogelijk invloed kunnen hebben op de wijze waarop de onderwijsregio's worden ingericht. Samen met zesenvijftig andere besturen in Groningen, Drenthe en Friesland zetten we de schouders onder de grote uitdaging een regionale

samenwerking in te richten die voor iedereen werkbaar is. ●

*Stijn (7): Ik ben een
invinder, ik heb prachtige
dingen in m'n hoofd, maar
ze komen er niet uit.*

- Omdenken -

Deze nieuwsbrief is gemaakt in opdracht van stichting De Tjongerwerven.

CONTACT

Stichting de Tjongerwerven
Herenweg 27
8435 WN Donkerbroek
Telefoon: 0516 423024 (ma t/m do)
E-mail: cpo@tjongerwerven.nl

TEKST EN REDACTIE

Kim van Steenwijk

VORMGEVING

Kim van Steenwijk

FOTO'S

Kim van Steenwijk
Pixabay

Aan deze nieuwsbrief werkten mee:
Alfred Vos, *directeur-bestuurder De
Tjongerwerven*

Mirjam Douma - Veenstra, *leerkracht groep 5
CBS De Mandenbrink*

Henriette Berghuis - Groenewold, *directeur
CBS De Akker*